

beholde sig endelig at tage Stilling til Sagen, naar der eventuelt kommer til at foreligge endelige Forslag om Udførelsen af de fremsatte Tanker. Ganske vist i al Almindelighed kan Magistraten slutte sig til en Indkomstskat efter stigende Skala, men den endelige Tilslutning forbeholder den sig, til den ser et Forslag. Jeg er vedblivende, og trods det ærede Medlems Paastand, af den Overbevisning, at det at medtage disse Spørgsmaal saa langt fra at lette Gennemførelsen af Skattelovene i det andet Ting vil blive en meget betydelig Anstødssten. Endnu skal jeg kun bemærke, at naar det ærede Medlem sagde, at nu havde jeg altsaa erkendt, at Kommunen ikke kunde taale Fikseringen af Skatteprocenten til 2 pCt., saa er dette absolut galt; det har jeg ikke udtalt noget som helst om. Hvorfor skulde den ikke kunne taale det? Ved Loven, som den her foreligger, faar den jo en hel Del mere, end den nu har, og det ærede Medlem tror ogsaa meget vel, at den kan taale det. For kun 1 Aar siden, da vi sidst behandlede Forslaget om Skattelovene, var der akkurat foreslaaet det samme som nu, at den kommunale Indkomstskat i Kjøbenhavn ikke uden Lovhjemmel kunde sættes højere end til 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt. Den Gang var det ærede Medlem ganske vist ikke sit Partis Ordfører i Skattesagen, det var det daværende ærede Medlem for Randers (P. Knudsen). Ved 2den Behandling af Overførelsesloven — det var i dette Forslag, at denne Paragraf da fandtes — stillede Socialdemokraternes Ordfører et Par Ændringsforslag, men intet til Paragraffen om Fikseringen af Indkomstskatten i Kjøbenhavn. Ved 3die Behandling var lige saa lidt noget saadant Ændringsforslag stillet, og Partiets daværende Ordfører udtalte det samme som jeg i Dag, at den Sag kunde ikke afgøres paa denne Lov, han udtalte kun en Forventning om, at man, naar der kom en Henvendelse fra Kjøbenhavns Kommune, vilde stille sig velvillig over for dens Ønsker. Lovforslaget, ogsaa med § 5 med de 2 pCt., vedtoges ved Navneopraab med 100 Stemmer mod 1, og blandt de 100 var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og samtlige hans Partifæller. Det ærede Medlem maa ikke forlange, at fordi hans Parti og han nu møde med den helt modsatte Opfattelse af denne Sag, at saa Folketinget ogsaa skal vende med det samme. Jeg vil anbefale, at vi sige i Aar som i Fjor, at Omordningen af Kjøbenhavns kommunale Beskatning og Kjøbenhavns Valgfor-

hold bør være Ting for sig, som vi ikke blande ind i denne Sag. I den Retning bør vi ikke følge med, hver Gang det ærede Medlem og hans Meningsfæller skifte Opfattelse, og det er over for Skattelovene gaaet ret ofte paa. Jeg har her Folketingets Forhandlinger fra 6te Februar 1900. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var den Gang Partiets Ordfører, og han begyndte med at udtale: „Ved tidligere Lejligheder, naar dette Forslag har foreligget til Afstemning, have vi fra Socialdemokratiets Side stemt for det, og jeg maa sige, at vi have stemt for det med Glæde, fordi Forslaget medførte ikke saa faa Fordele.“ Det var efter at Skattelovene havde været til Behandling i 3 Aar, at den daværende Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at han og hans Parti havde stemt for dem og stemt for dem med Glæde. — Det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) udtalte, at han istemte ikke Beskyldningen mod de kommunale Raad for at ligne vilkaarligt. Det glæder mig, at vi i den Henseende have ganske den samme Opfattelse. Men hvorfor skulde saa i Fremtiden de kommunale Raad ligne vilkaarligt, fordi de faa fælles Skattevedtægter, og Skattevedtægter, der slet ikke ligge ud i det blaa? Skattevedtægterne skulle udarbejdes af Amsraadet for Sognekommunerne og af Indenrigsministeriet for Købstadkommunerne og med særligt Hensyn til, hvad Flertallet af de kommunale Raad stemmer overens om i de indsendte Forslag. Hvorfor skulde dog saa disse Vedtægter blive noget saa rent ud i det blaa, noget udglidende, som fremtidig vilde indføre Vilkaarlighed i Skattemeningen? Det ærede Medlem finder, at hans Forslag er saa langt bedre end Regeringens Forslag, idet hans er fast og ikke udglidende. Det ærede Medlem stiller Forslag om at nedsætte Indtægten med indtil $\frac{1}{4}$, og andre med indtil $\frac{3}{8}$, hvorefter den saaledes udfundne Skatteindtægt atter kan nedsættes eller forhøjes med indtil $\frac{1}{4}$. Der er jo ogsaa her Spillerum og glidende Grænser ganske som i Regeringens Forslag. Naturligvis kan man tvistes om, hvor vidt 35 og 65 ere de rette Procenttal for Tillæg og Afdrag, eller om 25 og 75 ere det, det er og maa blive en Skønssag. Men over for det ærede Medlems Forslag hævder jeg, at Regeringens Forslag har det store Fortrin, at det har kunnet samle samtlige Medlemmer af Skattekommissionen om sig, og i Fjor saa godt som hele dette Ting, idet der kun